

עפ"א 63689/11/14 - ורדה אבישר, יוסף אבישר נגד ראובן הרשקוביץ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 63689-11-14 אבישר ואח' נ' הרשקוביץ

כבוד הרשם פרקש

המבקשים:

1. ורדה אבישר

2. יוסף אבישר

ע"י ב"כ עו"ד יואל שמלה ואח'

נגד

המשיב:

ראובן הרשקוביץ

ע"י ב"כ עו"ד נפתלי לוי

החלטה

1. לפני בקשה שניה שהגישו המערערים לעיכוב ביצוע ההחלטה מושא הערעור.

2. המבקשים והמשיב הם שכנים, אשר התנהל ביניהם בבית משפט קמא הליך שהסתיים בפסק דין על דרך הפרשה, בו הוטלו הגבלות שונות על הקמת גדרות ועל גידול צמחיה בחצרות הצדדים ובשטחים שמעבר להן ונאסר על הצדדים להשכיר חלק מבתם או לבנות צימרים או דירות להשכרה.

3. ההחלטה מושא הערעור (כב' סגן הנשיאה ארנברג) ניתנה לפי פקודת בזיון בית משפט, ונקבע בה כי המבקשים הפרו את הוראות פסק הדין שניתן בעניינם בכך שהשכירו את דירתם לאחרים, לא הסירו גדרות ולא קצצו את גובה הצמחיה כך שתתאים להוראות פסק הדין. לפיכך נפסק כי ככל שלא יקיימו המבקשים את פסק הדין עד ליום 21.11.14 ישלמו קנס בסך 200 ₪ לכל יום הפרה.

4. בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה שהגישו המבקשים לבית משפט זה נדחתה בהחלטת כב' השופט מוסק מיום 13.11.14 שניתנה במסגרת ע"א 718-11-14, תוך שניתנה למבקשים ארכה לקיום הוראות פסק הדין עד ליום 15.12.14. בקשת רשות ערעור על החלטה זו (רע"א 7847/14) נדחתה על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין) ביום 4.12.14.

5. בבקשה שבפניי טוענים המבקשים כי עשו כל שלא ידם לקיים את ציווי החלטת בית המשפט קמא. עוד נטען כי השוכרים המתגוררים בדירה שבבעלות המבקשים מסרבים למלא אחר ההחלטה ולפנות את הדירה וכי המבקשים פעלו ככל שיכלו על מנת להימנע מבזיון בית המשפט ואף הגישו נגד השוכרים תביעה לפינוי מושכר, אולם אינם יכולים לפנות את השוכרים אלא בהחלטה שיפוטית שלמענה עשו כל שניתן מבחינתם. במצב זה טוענים המבקשים כי אין הם מבזים את בית המשפט והחלטותיו ולכן מתבקש עיכוב ביצוע ההחלטה עד לשמיעת הערעור.

6. במהלך הדיון בבקשה חזרו המבקשים גם על טענות שהעלו בבקשתם הראשונה לעיכוב ביצוע ההחלטה, אולם כפי שטוען המשיב אין מקום להידרש לטענות אלו לאחר שכבר נדחו הן בהחלטת בית משפט זה והן בהחלטת בית המשפט העליון. אציין כי במסגרת החלטתו התייחס כב' השופט רובינשטיין לסיכויי הערעור ולמאזן הנוחות וקבע כי סיכויי הערעור אינם גבוהים וכי לא עלה בידי המבקשים להראות כי ייגרם להם נזק בלתי הפיך כתוצאה מההחלטה בעניין הביזיון.

7. אשר לטענות שהועלו לראשונה בבקשה שבפניי - ענייניו של הליך זה בהחלטת בית משפט קמא בה

נקבע כי המבקשים הפרו את הוראות פסק הדין והוטל עליהם קנס ככל שלא יתקנו את המעוות. השינוי הנטען בנסיבות שהביאו למתן החלטה זו אינו רלבנטי להליך הערעור ואינו משפיע על סיכוייו או על מאזן הנוחות, כפי שאלו נקבעו בהחלטת בית המשפט העליון.

8. אם בשלב מאוחר יותר חדלו המבקשים מלהפר את פסק הדין, כטענתם, או שנוצרו נסיבות חדשות המצדיקות לטענתם שלא להמשיך ולקנוס אותם בגין ההפרה, המקום להעלאת טענות אלו אינו במסגרת הליך זה ואין בטענות אלו נימוק אשר יש בו כדי לשנות את החלטתו הקודמת של בית משפט זה לפיה אין מקום לעכב את ביצוע החלטת בית משפט קמא.

9. אני דוחה, אפוא, את הבקשה.

10. המבקשים ישלמו למשיב הוצאות בסך 5,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ה, 20 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את החלטתי זו לב"כ הצדדים.

חתימה